

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristoropna petit-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Sokol v Kamniku. Navzlic nasprotovanju, ki ga uživa kamniški Sokol od gotove strani, vendar ta vrlo napreduje. Telovadne ure, ki se vrše vsak teden po trikrat, so dobro obiskane. Telovadci se pripravljajo uže za svoj prvi letošnji javni nastop, kakor tudi za izlet v Zagreb o priliki slavnosti zagrebškega Sokola. Želeti je pa, da se tega izleta udeleži tudi večje število bratov podpornikov in da se udeleže tudi prostih vaj, ki jih bo naš Sokol v Zagrebu izvajal. Velikega pomena je pač telovadba za razvoj telesa in ohranitev zdravja, posebno oni, ki v svojem poklicu preseda cele dneve, bi morali negovati telovadbo. Saj se ni potreba udeleževati vratolomnih vaj, a pregibanje telesa bi vsakemu le koristilo. Naj nikogar ne straši dejstvo, da je v telovadnici malo prostora. Temu nedostatku bi se morda dalo na ta način odpomoči, da bi se ustanovila dva tečaja. Eden tečaj naj bi bil namenjen za starejše člane in za lahko izpeljive vaje, drugi tečaj naj bi pa posečali boljši telovadci in taki, ki se ne strašijo težkih vaj. Tako bi bilo tudi temu nedostatku pomagano. Želeti bi toraj bilo, da se to prav kmalu uresniči in se tudi starejši člani vadijo v telovadbi. Zglasiti se je pri načelniku telovadcev bratu Polaku, ki bo vse potrebno ukrenil in odločil potrebne ure. Toraj ne odlašati!

Iz Domžal. Naši Tirolci so zelo skrbni za nemški značaj našega kraja. Ako bi šlo vse tako, kakor bi oni radi, potem bi nam Slovencem prav kmalu odklenkalo za večno v Domžalah, počasi seveda tudi v okolici. Ni jim dovolj, da so nas gospodarski skoraj že zaslužili, oni hočejo, da vlada tudi v narodnem oziru v Domžalah nemški Herrenvolk neomejeno. V to jim bo jako dobro služila njih gospodarska moč „Domžale so naše.“ Tega si danes skoro ne upamo več trditi in bati se je, da bomo v doglednem času še to izgubili, kar lahko danes še imenujemo svojo last. Majhna nada nam je sicer naš „Sokol“ in čaka ga ogromno dela, ako nam res hoče pripomoči do tega, da bi se ljudstvo začelo bolje zavedati in upoštevati, da je vsak slovenski Domžalčan dolžan varovati in braniti svojo narodnost in ne hlapčevati Nemcu. Skoraj smo mnenja da se tudi naši Tirolci boje nekoliko Sokola, kajti kot protiutež ustanovili so si podružnico „Südmarke.“ Morda se boje nemški gospodje, da so sami še preslabi pohrustati nas, zato jim je morala na pomoč priti nemška marka. Tako bode tudi hitreje šlo ponemčevanje in tako bo prej gotov nemški otočič v slovenskem morju. Südmarka jim bo pošiljala iz dežel pruskega rajha vsako leto zvenečo podporo in Tirolci bodo še z večjim pogumom in veseljem hajlali in prirejali na račun Slovencev provokatorične slavnosti. Čuditi se je le, da naša država tako slepo neguje to izdajalsko pleme, ki že komaj pričakuje trenutka, ko bo lahko pozdravljala pruske pikelhaube. Nam mora biti

konečno vseeno, če je naša država tako slepa. Iz tega se pa lahko učimo, da moramo tudi mi drugače nasproti naši državni upravi nastopati, ako si hočemo pridobiti upoštevanje. Da bi bili Tirolci ustanovili si „Südmarko“ z namenom zbirati denarna sredstva in pomagati z njimi Nemcem po drugodi, si pač ne moremo misliti, dobro poznajoč njih izborni talent za grabiti. Nič bi ne imeli proti ustanovitvi „Südmarke“, ako bi nam ne bila ta smrtna sovražnica in ako bi „Südmarka“ imela samo namen krepiti Nemce same. Kakor smo čuli, je kumoval temu krstu tudi naš župan in še nekaj drugih občinskih mož. Ako je to resnica, potem je pač to znak, kam jadramo. Sramota je za vsakega Slovenca, ki le nekoliko še čuti v sebi svoje rojstvo, pajdašiti se z našimi nasprotniki in pomagati na ta način ubijati nas.

Tirolska bojazen. Dne 17. februarja imeli so Tirolci maskarado. Za to maskarado so delali velike priprave, celo c. kr. avstrijska žandarmerija je morala delati reklamo za njo. Isti dan je prišlo v Domžale 9 žandarjev, tako da jih je bilo z domačimi vred 12, ki so imeli težavno nalogo varovati nemške pustne našemljence. Kaj ne, kako so ti reveži stiskani! Žandarmerija ni imela seveda niti najmanjšega povoda do kakega postopanja. Nas bi ta maskarada čisto nič ne zanimala, ko bi ne bil naš gosp. župan pokazal zopet svojo naklonjenost Nemcem in svoje nemškutarstvo. Župana so vabili Slovenci na razne veselice, a povsod je blestel s svojo odsotnostjo. Izgovarjal se je pri vsakem povabilu, da se ne namerava letos nobene veselice udeležiti. Pozabil je pristaviti: slovenske veselice, kajti drugače si ne moremo misliti, da bi ne ostal možbeseda, ker se je Nemcem radevolje odzval in se udeležil njih marskarade. Tako je znova pokazal mržnjo do Slovencev, nasprotno pa svojo naklonjenost Nemcem. Tudi tako je prav, g. župan, le pridite s svojo nemškutarsko barvo popolnoma na dan!

Naša žandarmerija in narodna enakopravnost. Če greš po Šutni, opaziš na vratih hiše, kjer je nastanjena naša žandarmerija, napis: „Glocke zur Gendanmerie.“ Slovenskega napisa iščeš zastonj. Poleg tega je pa ta napis še le nov, torej bi morebitni izgovor, da je od nekdanj že tako, nikakor ne obveljal. Kakšni vplivi so zopet tukaj odločali, da je nepristranska c. kr. avstrijska žandarmerija pustila napraviti v popolnoma slovenskem kraju čisto nemški napis? To je naravnost izzivanje od c. kr. korporacije, ki mora biti popolnoma nepristranska, najmanj si pa sme taka korporacija dovoljevati žaljenje Slovencev in jih takorekoč izzivati s takimi napisi. Ako so napisi namenjeni za ljudstvo, potem naj bodo taki, da jih bode ljudstvo tudi razumelo. Kako vraga naj kmetič ve, kaj pomeni „Glocke zur Gendanmerie.“ Če ima žandarmerija

notranje napise v sami nemščini in v tej tudi uraduje, kar tudi ni pravično, ne moremo tega v pravični Avstriji preprečiti, na vsak način pa zahtevamo, da se na zunaj ne demonstrira in se ne kaže, kakor bi bili že pod prusko pikelhaubo.

Glavni vojaški nabor v nabornem okraju kamniškem se vrši v uradnih prostorih c. kr. okrajnega glavarstva in sicer dne 16. marca za mladeniče, ki so pristojni v občine: Volčji potok, Šmarca, Radomlje, Homec, Jarše, Domžale, Mengeš, Loka, Trzin, Depalavas, Dragomelj, Račica, Palovče, Podhruška, Loke, Šmartin, Hruševka, Zg. Tuhinj Špitalič in Motnik. Dne 17. marca za mladeniče iz občin: Kamnik, Mekinje, Nevlje, Tunjice, Stranje, Županjnjive, Bistričica, Gozd, Podgorje, Križ, Moste, Mlaka, Suhadole, Kaplja vas, Klanec, Nasovče, Lahoviče, Zalog in Vodice. Naborna komisija začne uradovati vsaki dan točno ob devetih dopoldne. K naboru morajo priti mladeniči, ki so rojeni v letih 1883, 1884 in 1885. Vsakdo mora priti umit, trezen in v pravem času pred naborno komisijo. Župan ali njegov namestnik mora pripeljati pred naborno komisijo naenkrat vse stavlence iz vseh treh razredov svoje občine in jih uvrstiti po starostnih razredih in srečkinih številkah. Župani ali njih namestniki predstavljajo vsak dan svoje nabornike po tisti vrsti, kakor so občine zgoraj naštetje. Kdor bi ne prišel k naboru ali bi prišel pozneje, kakor je bila na vrsti njegova domovinska občina, kaznovan bi bil zaradi tega prestopka in moral bi iti na svoje stroške k poznejšemu naboru v Ljubljano. Prošnje za olajšavo v spolnovanju dejanske vojaške službe se rešujejo vselej tisti dan, na kateri je bil dotičnik k naboru poklican. Izgovor, da bi kdo ne vedel za novačenje ali da mu ni znan zakon, ne oprošča nikogar od postavne kazni.

Domžalske demonstracije brez konca. Kmalu bo poteklo leto dni, kar so si dali Slovenci v Domžalah nekoliko duška izzivanjem nemških Tirolcev. Uvedla se je grozna preiskava proti dozdevnim hudodelcem, ves državni aparat je moral delovati, da bi spravili kolikor mogoče mnogo Slovencev v temne celice. Najprvo je bilo obtoženih vse polno Slovencev in izjemoma tudi dva Nemca. Pri našem okr. glavarstvu so bili skoraj vsi obsojeni po nemali zaslugi okr. glav. Crona. Kazni sicer niso nastopili, ker je drž. posl. dr. Ferjančič pojasnil pri ministrstvu krivice, katere so se godile Slovincem. Potem je začela postopati proti ovadencem deželna sodnija. Preiskava se je vlekla na dolgo in široko, konečno pa deželna sodnija pri najboljši volji ni našla vzroka kaznovati obtožence in je morala zadevo odstopiti okr. sodniji v Kamniku. Od vseh obtožencev ostala je le

še šestorica, seveda vsi Slovenci proti katerim se bo v pondeljek vendar konečno izrekla sodba. — Nemci so obtožbe prosti

Kamniški davčni urad je bil vsled odloka finančnega ministrstva uvrščen s 1. marcem t. l. med glavne davčne urade. Opozarjamo vse občinske urade in c. občinstvo, ki ima kakršenkoli opravek z imenovanim uradom, da naslavlja vsa potrdila, pobotnice in druge listine na glavni davčni urad v Kamniku.

Okrajna bolniška blagajna v Kamniku se je preselila s 1. marcem v poslopje, kjer je nastanjena okrajna sodnija in okr. glavarstvo. Uradne ure so za stranke vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne. Popoldne in ob nedeljah in praznikih se za stranke ne uraduje.

V Mestno hranilnico v Kamniku so v mesecu februarju t. l. vložile 203 stranke K 67.249 50; vzdignilo 144 strank K 40.252 85; 9 strankam izplačalo se je posojil K 9.400 —; Stanje hranilnih vlog K 1.402.116 12; stanje hipotečnih posojil K 1.042.042 91; Denarni promet, kron 197.483 78.

Izborna zalogo vsakovrstnih
novih in starih viñ v sodih
in steklenicah priporoča

ANTON MÜLLER

vinotržec v Domžalah

————— (Kranjsko). —————

Velika zaloga vsakovrstne opeke
pri **F. Pečniku**
v Domžalah. (falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog: **nad 1,350.000 K** **MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU** Rezervni zaklad: **nad 25.000 K**

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.